

Sygn. akt: III C 2536/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Dunaj

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P.

przeciwko J. B. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. B. (1) na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. kwotę 4.586,73 zł (cztery tysiące pięćset osiemdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 4.360,10 zł (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt złotych dziesięć groszy) od dnia 28 lipca 2012 roku do dnia zapłaty i od kwoty 226,63 zł (dwieście dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt trzy grosze) od dnia 25 września 2012 roku do dnia zapłaty, uznając te zobowiązania za solidarne z zobowiązaniem A. S., opisanym w nakazie zapłaty z dnia 5 października 2012 roku, wydanym przez Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w sprawie o sygn. akt III Nc 4085/12;

II. zasądza od pozwanego J. B. (1) na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. kwotę 717 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, uznając te zobowiązania za solidarne z zobowiązaniem A. S., opisanym w nakazie zapłaty z dnia 5 października 2012 roku, wydanym przez Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w sprawie o sygn. akt III Nc 4085/12.

Sygn. akt III C 2536/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 maja 2016 roku

wydanego w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 12 września 2012 roku powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. zażądała zasądzenia od pozwanych J. B. (1) i A. S. na swoją rzecz kwoty 4.586,73 zł wraz z odsetkami oraz o rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwanym przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w P. przy ul. (...), pozostających w zasobach powódki. Prawo to przysługuje im na skutek dziedziczenia po J. B. (2) i M. B.. Podała, że pozwani nie zapłacili na jej rzecz opłat eksploatacyjnych w okresie od sierpnia 2011 roku do czerwca 2012 roku. Wskazała, że na należności dochodzone pozwem składały się: opłaty eksploatacyjne w wysokości 4.360,10 złotych oraz Skapitalizowane odsetki za opóźnienie w wysokości 226,63 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 5 października 2012 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwanych na rzecz powódki kwoty 4.586,73 złotych wraz z odsetkami oraz kosztami procesu.

Powyższemu nakazowi zapłaty pozwany J. B. (1) sprzeciwił się, zaskarżając go w całości. To doprowadziło do utraty mocy przez nakaz zapłaty w zakresie przeciwko pozwanemu J. B. (1). W sprzeciwie zażądał oddalenia powództwa i podniósł, że nie wiedział o istnieniu zadłużenia oraz odrzucił spadek po ojcu.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe twierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu położonego w P. przy ul. (...) przysługiwało J. B. (2) i M. B.. Lokal ten znajduje się w zasobach powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P..

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- przydział lokalu mieszkalnego, k. 8;

Dnia (...)roku M. B. zmarł. Spadek po nim nabyli wprost: żona J. B. (2) oraz pozwany J. B. (1).

Dowód:

- odpis skrócony aktu zgonu, k. 9;
- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 stycznia 2011 roku, k. 11;

W okresie od sierpnia 2011 roku do czerwca 2012 roku wysokość należności z tytułu opłat eksploatacyjnych w odniesieniu do spornego lokalu mieszkalnego wyniosła 4.360,10 złotych. Pozwani nie zapłacili tych opłat. Skapitalizowane odsetki za opóźnienie od dnia wymagalności poszczególnych opłat do dnia 24 września 2012 roku wyniosły 226,63 złotych.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- zestawienie salda i odsetek, k. 13;
- zestawienie należności z tytułu użytkowania lokalu, k. 14-20;
- zawiadomienia, k. 21-28, 30, 36;
- uchwały, k. 29, 33-35;
- pismo (...) S.A. z 29 marca 2011 roku, k. 31-32;

Pismem z dnia 6 czerwca 2012 roku powódka wezwała pozwanych do zapłaty kwoty 18.122,43 złotych z tytułu opłat za użytkowanie lokalu. Kolejnym pismem z dnia 13 lipca 2012 roku powódka ponownie wezwała pozwanych do zapłaty tej kwoty.

Dowód:

- pismo z dnia 6 czerwca 2012 roku, k. 37;
- pismo z dnia 13 lipca 2012 roku, k. 38-43;

Dnia 22 maja 2013 roku pozwany złożył oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku i oświadczył, że odrzucił spadek po ojcu. Sąd oddalił wniosek o zatwierdzenie skutków uchylenia się od niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- oświadczenie, k. 138-140;
- postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 25 czerwca 2015 roku, k. 84 akt II Ns 2166/13;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 4 ust. 1 i 1¹ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. Dz.U. z 2013 roku, poz. 1222 ze zm.) zgodnie z którym osoby, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, są obowiązane uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat. Stosownie do art. 4 ust. 6 tej ustawy, za opłaty, o których mowa w art. 4 ust. 1, odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni, właścicielami lokali niebędącymi członkami spółdzielni lub osobami niebędącymi członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu.

W ocenie sądu powódka udowodniła, że pozwanemu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w P. przy ul. (...). Okoliczność ta wynika z przydziału tego prawa J. B. (2) i M. B. na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej. Z odpisu skróconego aktu zgonu wynika, że M. B. zmarł dnia (...) roku. Z postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 stycznia 2011 roku wynikało, że spadek po nim nabyli J. B. (2) oraz pozwany J. B. (1). Zgodnie z treścią art. 1034 § 1 k.c. do chwili działa spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe. W takim stanie rzeczy pozwany ponosi odpowiedzialność za zobowiązania opisane w art. 4 ust. 1 i 1¹ przywołanej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych solidarnie z pozostałymi spadkobiercami.

W toku procesu pozwany podniósł, że zadłużenie wobec niego nie istnieje ze względu na odrzucenie spadku po J. B. (1). Niemniej jednak należy zauważyć, że okoliczności tej nie udowodnił. Wprawdzie złożył oświadczenie o odrzuceniu spadku, lecz nastąpiło to dnia 22 maja 2013 roku, a zatem po upływie terminu do jego złożenia. Co więcej oświadczenie to złożył w formie pisemnej, chociaż zgodnie z treścią art. 1018 § 3 k.c. oświadczenie takie można złożyć przed sądem lub notariuszem co najmniej w formie pisemnej z podpisem urzędowo poświadczonym. Zgodnie zaś z treścią art. 73 § 2 k.c. jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej inną formę szczególną, czynność dokonana bez zachowania tej formy jest nieważna. W takim stanie rzeczy oświadczenie z dnia 22 maja 2013 roku było nieważne wobec niezachowania jego formy. Nawet gdyby było inaczej, oświadczenie to zostało złożone po upływie terminu przewidzianego na jego złożenie. Zgodnie z treścią art. 1015 § 1 k.c. oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania. Zwrócić należy uwagę na to, że pozwany brał udział w postępowaniu o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, zakończonym postanowieniem z dnia 18 stycznia 2011 roku, a zatem najpóźniej w czasie tego procesu dowiedział się o podstawie swego dziedziczenia. Zgodnie z treścią art. 1015 § 2 k.c. obowiązującego w chwili otwarcia spadku brak oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku jest równoważny z prostym przyjęciem spadku. Zgodnie zaś z art. 1019 k.c. jeżeli spadkobierca, który pod wpływem błędu lub groźby nie złożył żadnego oświadczenia w terminie może uchylić się od skutków prawnych niezachowania terminu jeśli uczyni to przed sądem. Skuteczność takiego uchylenia się od skutków wymaga zatwierdzenia przez sąd. Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2015 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II

Ns 2166/13, Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił wniosek pozwanego w tym zakresie. W takim stanie rzeczy przyjąć należało, że pozwany nabył wprost spadek po M. B.. Z treści art. 922 § 1 k.c. prawa i obowiązku majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób zgodnie do przepisów księgi czwartej Kodeksu cywilnego. Takim prawem majątkowym jest m.in. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego. Wraz z tym prawem przeszły na pozwanego także wszelkie obowiązki, które są z nim związane, w tym te, które zostały opisane w art. 4 ust. 1 i 1¹ przywołanej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych. W ocenie sądu bez znaczenia jest to, kto użytkuje przedmiotowy lokal. Zobowiązanie z tytułu opłat eksploatacyjnych jest solidarne.

W toku procesu pozwany nie kwestionował innych okoliczności związanych z istnieniem oraz wysokością dochodzonych przez powódkę należności. Zgodnie z treścią art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Skutek takiego przyznania reguluje art. 229 k.p.c., z którego wynika, że fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną nie wymagają dowodu. W takim stanie rzeczy nie wymagały dowodu fakty związane z wysokością należności z tytułu opłat eksploatacyjnych. Nadto wysokość tych opłat wynikała z przedstawionych przez powódkę zestawień oraz uchwał. Bezsporne było także to, że pozwani kwoty tej nie zapłacili.

W toku procesu, dnia 21 kwietnia 2016 roku, pozwany złożył odpowiedź na pozew. Nastąpiło to nie tylko pomimo wydania w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, któremu pozwany sprzeciwił się, ale także po zakończeniu dwóch posiedzeń przeznaczonych na rozprawę. Zgodnie z treścią art. 207 § 7 k.p.c. odpowiedź na pozew złożona z naruszeniem norm regulujących jej składanie podlega zwrotowi. Zwrot następuje obligatoryjnie i nie jest uzależniony od uznania przewodniczącego lub sądu. W takim stanie rzeczy odpowiedź na pozew złożona zarówno po wniesieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty, jak i zakończeniu dwóch posiedzeń przeznaczonych na rozprawę została wniesiona z naruszeniem norm regulujących jej wniesienia winna zostać zwrócona.

Podczas rozprawy odbywającej się dnia 21 kwietnia 2016 roku pozwany złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z jego przesłuchania na okoliczność niezamieszkiwania w spornym lokalu oraz braku wiedzy o powstaniu oraz wysokości długu. Zgodnie z treścią art. 503 § 1 k.p.c., który jest przepisem szczególnym wobec art. 217 k.p.c., w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Pozwany już w sprzeciwie od nakazu zapłaty winien wskazać wszelkie okoliczności faktyczne i dowody pod rygorem pominięcia ich w razie zgłoszenia w późniejszym czasie. W sprzeciwie pozwany nie zawarł żadnego wniosku dowodowego. W takim stanie rzeczy sąd winien wniosek zgłoszony później pominąć. Wprawdzie ustawodawca przewidział, że zarówno fakty jak i wnioski dowodowe pozwany może zgłosić później, lecz jedynie wówczas, gdy uprawdopodobni, że nie zgłosił ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Składając wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania pozwany nie uprawdopodobnił, by niezgłoszenie tego wniosku w sprzeciwie nastąpiło bez jego winy lub wystąpiły inne, wyjątkowe okoliczności. Okoliczności, których dotyczył wniosek dowodowy, były znane pozwanemu już wcześniej, przynajmniej w chwili składania sprzeciwu. Nie można zatem mówić o braku winy pozwanego, bądź wystąpieniu wyjątkowych okoliczności. W ocenie sądu nie sposób za taką okoliczność uznać oddalenia wniosku pozwanego o zatwierdzenie uchylenia się od skutków prawnych niezłożenia przez niego oświadczenia spadkowego. Art. 503 § 1 k.p.c. nakazuje zgłoszenie wszelkich wniosków dowodowych w sprzeciwie, a zatem dotyczy on wszelkich okoliczności znanych w chwili składania środka zaskarżenia. Co więcej, zgłoszenie wniosku dowodowego nastąpiło podczas posiedzenia, na którym możliwe było zamknięcie rozprawy. Posiedzenie to poprzedził trwający ponad trzy lata proces. W takim stanie rzeczy zgłoszenie wniosku o przesłuchanie pozwanego, który nie był obecny na rozprawie i dodatkowo miałby zostać przesłuchany w drodze pomocy sądowej, spowodowałoby kilkumiesięczną zwłokę w postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.586,73 złotych. Na należność tę składały się: należność główna w wysokości 4.360,10 złotych oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 226,63 złotych. O dalszym roszczeniu odsetkowym orzeczono odpowiednio do treści art. 481 § 1 k.c. w zw. art. 482 k.c. W takim stanie rzeczy sąd orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu orzeczono odpowiednio do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na poniesione przez powódkę koszty procesu składały się: opłata sądowa w wysokości 100 złotych oraz zastępstwo procesowe w opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w łącznej wysokości 617 złotych. W takim stanie rzeczy sąd postanowił jak w pkt II sentencji.